

og Flamme for, at de Radikale, Socialdemokraterne og de Konservative i Forening skulde søge at nøde Regeringen til Importreguleringsforanstaltninger, men da saa de kolde Straaler fra det moderate Venstre blev større og stærkere, end man havde tænkt sig i det radikale Venstre, blev Parolen den, at naar Venstre ikke vilde være med til Importregulering, kunde de Radikale heller ikke være med dertil. Og denne gensidige Mistænkeliggørelse er i Virkeligheden en af Hovedgrundene, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard hævdede, til, at den ikke har kunnet opretholdes. Nu faar vi saa Kriselovsforanstaltningerne, og der er ikke Tvivl om, at dersom Venstre ikke i saa høj Grad havde frygtet Beskyldningen fra radikal Side for, at Venstre ikke er frihandlerisk vaskægte, kunde de Konservative have faaet Venstre adskilligt længere i Beskyttelsespolitik. Men Venstre frygtede denne Beskyldning fra radikal Side, og derfor blev Resultatet det Kriselovforslag, vi nu har faaet. Det er ganske interessant at se, hvor forskelligt det bedømmes af de Radikales Hovedorgan og Socialdemokraternes Hovedorgan. Straks da det forelaa, hævdede „Politiken“, at det var de Konservative, der havde drejet Venstre en Knap, medens „Social-Demokraten“ samme Dag hævdede, at det var Venstre, der havde drejet de Konservative en Knap. Hvad mig angaar, maa jeg beklage, at de Konservative ikke i Erhvervspolitikken og de Problemer, den har gjort brændende, i langt højere Grad har benyttet sig af den Magtstilling og de Chancer, som de havde for ved Samarbejde med det konservative Fagforeningsbourgeois, der kaldes Socialdemokratiet, at søge at sætte Venstres Regering Stolen for Døren. Jeg tror, at det vilde have kunnet føre til langt mere frugtbringende Resultater for en konservativ Betragtning end det, der nu er naaet, og naar Resultaterne er saa daarlige, forekommer det mig, at man fra et konservativt Synspunkt ikke kan andet end møde dem med den allerskarpeste Kritik.

Maa jeg maaske have Lov til at bemærke overfor den højtærede Indenrigsminister, at det er ikke min Kritik, det er ikke de Synsmaader, jeg forfægter, som tilsnarver den konservative Rede, men det er en haardhændet og ensidig Agrarpolitik misérable Forlig.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Det er stadig ikke rigtigt af det ærede Medlem Hr. Holstein at tale om den gensidige Mistænkeliggørelse i Toldspørgsmaalet mellem Partiet Venstre og det radikale Venstre. Det ærede Medlem har ikke kunnet benægte, at det radikale Venstres Stilling paa Toldspørgsmaalets Omraade under normale Forhold og under Krisetider stadig har været den samme. Vi har ikke veget en Tomme paa dette Omraade. Men naar det er Tilfældet, er det jo ikke rigtigt at sige, at der ligger en Mistænkeliggørelse fra vor Side, naar vi bebrejder Venstre, at de forlader den Vej. Det er vor Pligt at gøre det. Og naar det ærede Medlem nu erklærer, at havde det radikale Venstre ikke staaet, hvor det stod, vilde man have kunnet faa Venstre langt længere end nu i beskyttelsesvenlig Retning, tager jeg det som en Kompliment til mit Parti; thi det vil sige, at vi har opfyldt en Del af den Mission, vi har, vi har hindret, at Partiet Venstre er gaaet endnu videre indtil Dato. Desværre har vi ikke kunnet hindre det i at gaa med til, hvad vi ser her i Dag.

Det ærede Medlem vendte atter tilbage til, at der fra det radikale Partis Side er sagt, at Importregulering ikke kan gennemføres, saafremt Venstre er imod det. Ja, men det er jo kun Notering af en Kendsergning. Det er ikke med Glæde, vi erkender, at et Parti er saa stærkt, at det kan hindre en rimelig og fornuftig Udvikling paa et bestemt Punkt, men naar det maa erkendes, at et Parti har Styrke til at hindre en Ordning af den Art — og det har været erkendt fra vor Side ikke blot i Aar, men ogsaa i Fjor, at saadan var Forholdet, og det har paa et tilsvarende Omraade i øvrigt ogsaa været erkendt fra det højtærede Regeringspartis Side, at visse Foranstaltninger af den Art kun kan gennemføres, naar alle Partier er enige derom —, er der ikke andet at gøre ved det. Man maa virkelig ikke give det radikale Venstre Skylden for, at saadan er Forholdet, man maa lægge Skylden der, hvor den ligger.

Indenrigsministeren (Kragh): Naar man erindrer Importregulerings Historie her i Landet fra det Tidspunkt, da Kravet om den første Gang rejstes, husker den Kærlighed til den, der blev udtalt ved mangen Lejlighed fra radikal Side, og saa erindrer den kølige Stemmning, der bredte sig i radikale Kredse overfor denne Foranstaltning, da den var gennemført, en Stemning, som jo endogsaa til sidst kulminerede i, at man ikke vilde røre ved denne Gen-